

Τοῦ συνεργάτου μας κ. **ΚΥΡ. Δ. ΒΑΦΕΙΔΗ** (Θρακιώτη)

Μεσάνυχτα. Χαρμόσυνα
χτυποῦν αἱ καμπάνες τῆς
Μητρόπολης, τοῦ Γιλδιρίμ,

Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, πάλιν περιπατῶν ἐπὶ τῇ περὶ τοῦ ποταμοῦ ἐκείνου, ὁρᾷ ἄνθρωποις ἐκείνοις καὶ λέγει πρὸς τὸν πατέρα τοῦ βασιλέως, λέγων· ἀκούεις, ὅτι ἐλθὼν ἀπὸ τοῦ Πρωτοπλάτου τῆς Μητροπόλεως, ὁ Ἀντιστάτης, ἡμέρας ἑξήκοντα, ἐπὶ τὸν ποταμόν, καὶ πόσις καὶ ποτὶς καὶ κἀπὸ τῶν ποταμῶν, καὶ μὴ τῶν ποταμῶν, ἀνέβητον ἐπὶ στασιδίας, Γυναικεῖς, καὶ ἄνθρωποι, σὺν Ἀμωνοῖς, Γροηούλες καὶ σκορφαίνοντες σὺν Γυναικωκίτῃ;... Νὰ τοῖς Ἐπιτελείς τῆς Σαρατίας Ἐπὶ κεφαλῇς ὑμῶν, σὺ Νὰο. Ἐπὶ κεφαλῇς ὁ Ἀντιστάτης; Ἀνδρεῖς Μομεφράτος, ὁ Ἐπιτελεῖς τῆς Συνίχης Πάσσης; ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Πυρ; κοῦ Συνίχης Μομεφράτος, ὁ Φρουραρχὸς Συνίχης τοῦ Ἰππικοῦ Ψύχας, οἱ ἐπιτελεῖς Λαδᾶς, Ραζῆς, Συδίας, ἀνώτατοι, ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι ἀξίωματικοί, μεγάλοι, στωλεῖς, μαρμαίκα, ἐγείρη, ὀλόχρυσκα κρόνδια ὑπασιπῶν, διακυεγείς, ὅλα αὐτὰ κάτω ἀπὸ χιλιδές φῶτα καὶ καθὴρ ἕλα μέσα σ' ἕνα Νὰο μετ' ἄφθονο ἀσπῆμ, καὶ χρυσάφι, καὶ πᾶν ἀπ' ὅλα αὐτὰ, ψηλότερα ἀπ' ὅλους, πᾶν σὺν Θρόνῳ του μετ' τῇ βαρύντῃ χρυσοστόλιστῃ στολῇ του, τὰ παρόσπασμα του, τοῦ ὀφθαλμοῦ του, τῆς ἀκροῦς τοῦ

«Χριστὸς Ἀνέστη» Ἀδελφοί μου Θρακιῶτες «Ἀληθῶς Ἀνέστη» καὶ σὴν Πόλῃ Δέσπουτα...

Τὸ Πάγκα τοῦ 1921, ἔξω ἀπὸ τὴ Γραφεῖα τῆς Στρατιάς, τῶν Ἑμπεδόν, τοῦ Συντάγματος, τῶν Στρατιωτικῶν Καταστημάτων, Ἀδριανουπολίτες πᾶσης τάξεως παρακαλοῦσαν νάχουν ἅπαν σημεῖα μὴ θὰ τοὺς ἐπέτρεπε νὰ πᾶν ἐνὰ στρατιωτῇ σὺν σπῆτι, τῶν Ἡ Κόκκινα Δομνίστα, ἡ κόκκινα Μαρυτίσκα, ἡ ἄνθια Πολυζένη, ἡ θεία ἡ Ἑλέγκκα, ἡ Κυρά Σύρμω, ἡ Γαρσί, ἡ Χελιδνίστα, εἶχον ἔτοιμο τὸ Πασιγιάλιον Τραπέζι, τῆς. Ἡ μαγερίτσα ἀνίχνει, τὰ τσοουρέκια μουσκοβολοῦν, τὰ κόκκινα αὐτὰ ὠμορὰ ἀραδιασμένα, ἄφθονο τὸ Ἀδριανουπολιτικὸ φρέσκο τυρί, καὶ τὸ παραγεμιστὸ ἀρνί, καὶ τὸ φούρνιο, ἐπρεπε νὰ

Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελ.

Tayr d'Zoum Kabellias

2 | 4 | 50

Πάσχα στην Αδριανούπολη

4/4/50

Καθα' 224

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελ.)

τὰ τιμήση ὁ μουσαφίρης, ὁ
"Ελληνας στρατιώτης. Καὶ
τὸν περίμενε ὅλη ἡ οἰκογένεια
σὰν Θεὸ σὰν Ἀρχάγγελο.
Καὶ τᾶχασε κυριολεκτικὰ ὁ
Μωραΐτης, ὁ Νησιώτης ὁ
Ρουμελιώτης "Ελληνας
φαντᾶρος, καὶ δὲν μπορούσε
νὰ ἀρθρῶναι λέξι, ὅταν ὁ
λοι ὁτὸ σπῖτι τῆς Ταρσῆς
τῆς Χατζίδαινας στὸ Γυλδερὺμ,
χύθηκαν ἐπάνω του καὶ τὸν
χάϊδευαν καὶ τὸν καμάρωναν
καὶ τὸν παρακαλοῦσαν μὴ
ξεύροντας πῶς ἄλλοιῶς
νὰ ἐκδηλώσουν τὴν χαρὰν
των νὰ φάγη... κόμκανα
δυὸ τσουρέκια παιδάκιμ....

*!

"Ετσι γιωρτάσθηκε τὸ Πά

σχα τὸ 1921 στὴν ἐλεύθερη
Ἀδριανούπολι. Εἶνε γιὰ μένα
ἀξέχαστο, ὅπως καὶ τὸν
ἄλλο χρόνο τὸ 1922 μιὰ Μεγάλη
Παρασκευὴ καὶ ἓνας Ἐπιτάφιος
ποῦ θὰ τὸν ἱστορήσω κάποτε,
στὰ θάθη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας
80 χιλιόμετρα ἔξω ἀπὸ τὸ Ἑσκή—
Σεληρ, στὴ Σειντή Γαζή, ὅπου
σταθμεύε ἡ Ἀνεξάρτητη
Μεραρχία.

Καὶ τώρα ἄς σταθοῦμε ἐδῶ
διότι «Ἀναστάσεως ἡμέρα»
ἄς πανηγυρίσωμε καὶ ἄς
λαμπρυνθῶμε, καὶ ἄς ἀγκαλιάσωμε
ὁ ἓνας τὸν ἄλλον...

Χριστὸς Ἀνέστη.

Κυριάκος Δημ. Βαφείδης
(Θρακιώτης)